

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517208125
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3517208125.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava 831 04, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. ulica XX/XXXX, S., o zaplatenie 885,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. júla 2019, č.k. 10Csp/176/2017-71 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. októbra 2019, č.k. 10Csp/176/2017-102 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti, výroku III., ktorým súd žalobu v časti nároku na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 25,50% ročne zo sumy 885,65,- eur od 8.6.2017 do zaplatenia zamietol **m e n í t a k**, že žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky vo výške 25,50% ročne zo sumy 885,65,- eur od 17.9.2014 do 16.9.2015, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 10Csp/176/2017-57 zo dňa 30.04.2018. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 885,65 eur, úroky v sume 130,05 eur, bankové poplatky o výške 14,38 eur, do troch dní odo dňa nadobudnutia tohto rozsudku, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 885,65 eur od 08.06.2017 do zaplatenia. Výrokom III. vo zvyšnej časti žaloba zamietol. Výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Na vec aplikoval ust. § 266 ods. 3, § 297 písm. b/, § 219 ods. 3 CSP, § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 885,65 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 885,65 eur od 08.06.2017 do zaplatenia, úroky vo výške 130,05 eur, úroky vo výške 737,12 eur, úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 885,65 eur od 08.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s. v právnom postavení veriteľa uzatvoril so žalovanou dňa 27.09.2012 Zmluvu o úvere č. 7859352312, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.300,- eur. Žalovaná bola v omeškani s platením, banka žalovanú postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") upozornila, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka z titulu zmluvy a bola vyzvaná na doplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom k tomu, že žalovaná úhradu pohľadávky nevykonala do 15 - tich kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, banka pristúpila k zosplatneniu úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy. Dňa 27.09.2012 uzavreli strany sporu (resp. právny predchodca žalobcu) úverovú zmluvu č. 7859352312, na základe ktorej banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve a vo VOP, a to vo výške úveru 1.300,- eur, s

fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 25,50 % ročne, RPMN bola určená vo výške 28,70 % a priemerná RPMN 45,60 %. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 36-tich pravidelných splátkach vo výške 52,- eur, termín splatnosti splátky bol dohodnutý v 16. deň kalendárneho mesiaca. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná čerpala úver vo výške 1.300,- eur a celkovo na splátkach uhradil 414,35 eur. Nakoľko žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti splácať spotrebiteľský úver riadne a včas, žalobca ho zosplatnil ku dňu 16.09.2014. Dlžná suma podľa vyjadrenia žalobcu pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 885,65 eur, vyčíslených úrokov v sume 867,17 eur a poplatkov vo výške 14,38 eur. Žalobcom boli predložené aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré ďalej podrobne upravovali práva a povinnosti zmluvných strán. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci dospel súd k tomu záveru, že žaloba je podaná čiastočne dôvodne. Žalobca preukázal, že žalovanej poskytol úver v sume 1.300,- eur, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v dohodnutých splátkach, úver však nesplácala. Súd preskúmal obsah úverovej zmluvy a zistil, že obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou žalovanej bolo splácať úver v mesačných splátkach, povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy riadne neplnila, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, na základe čoho sa stal splatným celý dlh žalovanej. Súdom priznaná suma predstavuje nezaplatená časť istiny úveru vo výške 885,65 eur, vyčíslených úrokov v sume 130,05 eur ku dňu 16.09.2014 a poplatkov vo výške 14,38 eur. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny a zmluvných vyčíslených úrokov dojednané úroky z omeškania, ktoré sú uplatnené v medziach zákonných úrokov z omeškania, a to 5,25 % od 01.06.2017 do zaplataenia. Pokiaľ si žalobca uplatnil aj nárok na zaplataenie zmluvných úrokov vo výške 25,50 % ročne z nezaplatenej istiny 885,65 Eur od 08.06.2017 do zaplataenia, súd v tejto časti žalobu zamietol. Bolo preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvné úroky 25,50 % ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi i zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatnenia nepatria. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci zmluvy pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút ako sú odplataené úroky a ten má sankčnú povahu. Podľa súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, t. j. splátok a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. V danej veci žalobca pristúpil k vyhlášeniu mimoriadnej splatnosti a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie aj úrokov z úveru. Súd vychádzal aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Žalobca v konaní nepreukázal (jednoznačne neuviedol), akým spôsobom a prečo si uplatnil úroky vo výške 737,12 eur, za aké je to obdobie a či ide o kapitalizované úroky alebo úroky z omeškania a v akej výške, preto v tejto časti súd žalobu ako nepreskúmateľnú, nedôvodnú a nepreukázanú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný (neúspešný bol len v časti príslušenstva) priznal plnú náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

2. Proti tomuto rozsudku, výroku III., ktorým súd žalobu v časti zmluvných úrokov zamietol, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP /. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal, keď uzavrel, že po vyhlášení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Poukázal na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď v prípade vyhlášení predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka by mal mať veriteľ zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. Rozhodovacia prax súdov v otázke zosplatnenia je rôzna, čo nie je v súlade s princípom právneho štátu / I.ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95, IV.ÚS 49/06, III.ÚS 300/06/. Dohodnuté zmluvné plnenie je akcesorickej povahy, ktoré je spojené s istinou

úveru. Podľa ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka má veriteľ nárok na úrok až do splatenia úveru. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu reálneho vrátenia a to či už v lehote alebo v omeškaní. V zmysle bodu 6.4 Obchodných podmienok v prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 32 Cdo 3830/2014, súd posúdi na základe dokazovania, aká bola skutočná vôľa strán v okamžiku uzatvárania zmluvy a táto vôľa nebola v rozpore s uvedenými výkladmi. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Úroky z omeškania ako aj zmluvné úroky môže veriteľ požadovať popri sebe. Zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku / rozhodnutie Ústavného súdu IV 476/2012, Najvyššieho súdu 4 Obo 143/1998, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Co/13/2018 a sp.zn. 43Co/1/2018, Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/22/2018. Rovnako je potrebné poukázať na odlišné stanovisko sudcu JUDr. Milana L'alíka, ktorý uviedol, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pustili ďaleko, keď spotrebiteľ nenesie adekvátne dôsledky za svoje konanie, čo je v rozpore so zásadou vigilantius iura, neminem laedere, neoprávnene zvýhodňuje spotrebiteľa, ktorý sa tak obohacuje. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaná sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, výroku III., ktorým súd žalobu zamietol čo do nároku na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 25,50% ročne zo sumy 885,65,- eur od 8.6.2017 do zaplatenia podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v tom, že neboli splnené procesné podmienky, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP/.

6. Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, keď neboli splnené procesné podmienky. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania;

7. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom a závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

8. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy

podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

9. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

10. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II. a IV. odvolaním napadnutý nebol, preto je v týchto častiach právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

12. Žalobca podaným odvolaním napadol záver súdu prvej inštancie, vo výroku III., o nepriznaní zmluvných úrokov vo výške 25,50 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 885,65 eur od 08.06.2017, teda po zosplatnení, až do zaplatenia. Dôvodil, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení.

13. Otázka existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení je predmetom dlhodobej odbornej diskusie. Rozhodovacia prax súdov sa k tejto otázke stavala rôzne a nejednotne, nakoľko táto otázka nebola riešená dovolacím súdom (Najvyšší súd SR), ktorý by túto nejednotnú prax zjednotil. Dňa 16.6.2020 však Najvyšší súd SR vydal uznesenie sp. zn. 5 Cdo 42/2020, v ktorom riešil túto otázku a zaujal k nej jednoznačný postoj. Závery z tohto rozhodnutia musia byť aplikované na tento prípad; odvolací súd úvodom z tohto dôvodu odkáže na jeho kľúčové argumenty.

14. Najvyšší súd SR dôvodil, že pokiaľ dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, následkom čoho došlo k jeho zosplatneniu, platí, že „neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania“ (bod 21. citovaného rozhodnutia). Inštitút zosplatnenia slúži na ochranu veriteľa, pričom podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania“ (bod 22. citovaného rozhodnutia). Preto Najvyšší súd SR prijal záver, že „dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo“ (bod 22. citovaného rozhodnutia). Najvyšší súd SR však upozornil, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny, nakoľko „dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie

zhorší“ (bod 23.1 citového rozhodnutia). Takéto dojednanie, „ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ“ (bod 23.2 citovaného rozhodnutia). Tieto argumenty následne viedli Najvyšší súd SR k záveru, podľa ktorého „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“ (bod 24. citovaného rozhodnutia).

15. Odvolaciu otázku, či patrí žalobcovi zmluvný úrok i po zosplatnení do zaplatenia istiny úveru, treba posúdiť, ako bolo zdôraznené v bode 18. tohto rozhodnutia, v súlade so závermi Najvyššieho súdu SR, ktoré sa premietli aj v ďalšej rozhodovacej činnosti, napr. 1 Cdo 94/2019, 3 Cdo 113/2019, 7 Cdo 118/2019, 8 Cdo 237/2019, 2 Cdo 115/2019, 5 Cdo 73/2020, 8 Cdo 135/2020, 8 Cdo 221/2019, 9 Cdo 24/2020, 9 Cdo 6/2020, 3 Cdo 35/2020. V súvislosti s právnou otázkou, či má veriteľ po zosplatnení úveru nárok na zmluvné úroky, je potrebné poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 s odôvodnením, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžník od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky /úroky z poskytnutého úveru/ majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Veriteľovi tak v danom prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru prináleží úrok z istiny iba do termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý bol v tomto prípade dohodnutý v zmluve o úvere na deň 20.07.2020.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že zmluvou o úvere zo dňa 27.09.2012 sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi poskytnutú istinu vo výške 1.300,- eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti vo výške 25,50% ročne, s RPMN vo výške 28,70% a priemernou RPMN 45,60%. Z obsahu zmluvy, prehľadu splácania úveru / č.l. 27 a nasl. spisu / vyplýva, že žalovaná ku dňu 07.06.2017 zaplatila na istine sumu vo výške 414,35,- eur. Do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.09.2014 / č.l. 29/ bola výška dlžnej sumy 885,65,- eur, úroky vo výške 130,05,- eur, poplatky za upomienky 14,38,- eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle vyššie uvedených právnych záverov patrí žalobcovi úrok z úveru v zmluvne dojednanej sadzbe 25,50% ročne, a to z dlžnej sumy 885,65,- eur od t.j. 17.9.2014 / odo dňa nasledujúce po zosplatnení/ do 16.9.2015 / teda do dňa, ktorý bol v uzavretej úverovej zmluve dohodnutý ako deň konečnej splatnosti úveru, do ktorého žalobcovi prináležal úrok z istiny, ak by si žalovaná riadne plnila svoje povinnosti vyplývajúce jej z uzavretej úverovej zmluvy a vo zvyšku uplatneného zmluvného úroku požadovaného žalobcom „do zaplatenia“ bolo potrebné žalobu zamietnuť. Dlžník ako spotrebiteľ sa nemôže zaviazat' na platenie dohodnutých úrokov až do úplného zaplatenia po vyhlásení predčasnej doby splatnosti, keď takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je porušením ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka.

17. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd zmenil podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III., ktorým bola žaloba zamietnutá čo do nároku na úroky vo výške 25,50% ročne zo sumy 885,65,- eur od 8.6.2017 do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

18. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:1.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).